

OBLUBIENIEC

Nr 2019/53 29.12.2019

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

„Szczęśliwy człowiek, który służy Panu
i chodzi Jego drogami.” (Ps 128, 1)

Dlaczego wciąż mało jest szczęśliwych małżeństw
i rodzin? Bo nie wszyscy służą Panu w codzienności
i wolą własne ścieżki. ks. Robert Grohs, Proboszcz

PAPIEŻ FRANCISZEK NA TWITTERZE:

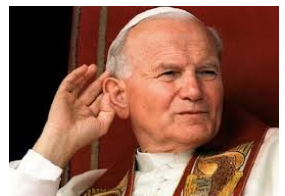

„Żłóbek przypomina nam o znaczeniu zatrzymania się i kontemplacji. Jedynie wtedy, gdy potrafimy się skupić, możemy przyjąć to, co w życiu się liczy. Tylko wtedy, gdy pozostawimy poza domem zgiełk świata, otworzymy się na słuchanie Boga, który przemawia w milczeniu.”

(27.12) „Niech Emmanuel będzie światłem dla całej poranionej ludzkości. Niech skruszy nasze często zatwardziałe i egoistyczne serce i uczyni nas narzędziami swej miłości. W ten dzień świąteczny niech da wszystkim swoją czułość i rozjaśni ciemności tego świata.” (25.12) „Drogi bracie, droga siostrze, jeśli twoje ręce zdają ci się puste, jeśli widzisz, że twoje serce jest ubogie w miłość, ta noc jest dla ciebie. Ukazała się łaska Boga, aby zajaśnieć w twoim życiu. Przyjmij ją a zajaśnieje w tobie światło Bożego Narodzenia.” „Tej nocy, w pięknie Bożej miłości odkrywamy również nasze piękno, ponieważ jesteście miłowanymi przez Boga. W Jego oczach jawimy się piękni: nie z powodu tego, co czynimy, ale powodu tego, kim jesteśmy.” „Tej nocy miłość Boga ukazała się nam: to Jezus, w Jezusie Najwyższy stał się maluszkim, abyśmy go miłowali. W Jezusie Bóg stał się Dzieciątkiem, aby pozwolić się nam objąć.” „Życzę wam, aby wykonanie żłóbka było okazją do zaproszenia Jezusa do waszego życia. Jeśli bowiem On w nim mieszka, to ono się odradza. I wtedy naprawdę jest Boże Narodzenie.” „Żłóbek jest „jakby żywą Ewangelią”. Zanosz Ewangelię do miejsc, w których żyjemy: do domów, szkół, miejsc pracy i spotkań, szpitali i domów opieki, do więzień i na place.” (24.12)

ŚWIĘTA MYŚL OD ŚWIĘTYCH:

„Stwarzając człowieka na swój obraz i nieustannie podtrzymując go w istnieniu, Bóg wpisuje w człowieczeństwo mężczyzny i kobiety powołanie, a więc zdolność i odpowiedzialność za miłość i wspólnotę.” (św. Jan Paweł II)

Papieska intencja ewangelizacyjna na styczeń 2020:

Módlmy się, aby chrześcijanie i ci, którzy należą do innych religii oraz ludzie dobrej woli umacniali pokój i sprawiedliwość na świecie.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś, w święto Świętej Rodziny Jezusa, Maryi i Józefa, wraz z całym Kościołem prosimy Ojca dla nas wszystkich o dar naśladowania cnót tej Rodziny.
2. We wtorek na 17:00 zapraszamy na Mszę św., podczas której będziemy się modlić za zmarłych w mijającym 2019 roku. Oprócz zmarłych z naszej parafii można też dołączyć zmarłych z najbliższej rodziny lub bliskich przyjaciół. Można przynieść ze sobą znicze, które u początku Mszy św. zostaną złożone przed ołtarzem. Po zakończeniu Mszy św. zostanie przedstawione sprawozdanie za 2019 r. Po nim., o 18:00 odprawimy uroczyste Pierwsze Nieszpory Uroczystości Świętej Bożej Rodzicielki Maryi i modlitwy dziękczynno-przebiegające.
3. Kto w ostatnim dniu roku odmówi publicznie, w kościele, hymn „Ciebie Boga wysławiamy” celem dziękczynienia za otrzymane dobrodziejstwa w ciągu minionego roku i spełni zwykle warunki uzyskuje odpust zupełny.
4. W środę będziemy obchodzili jedno z najważniejszych świąt w ciągu roku, uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi. W tym dniu obecność na Mszy św. jest obowiązkowa. Porządek Mszy świętych będzie niedzielny.
5. We czwartek będziemy wspominali św. Bazylego Wielkiego i św. Grzegorza z Nazjanzu, biskupów i doktorów Kościoła.
6. W tym tygodniu w poniedziałek i od czwartku będziemy kontynuować wizytę duszpasterską – tzw. kolędę. Przypominamy, że można zgłaszać się na inny niż proponowany termin spotkania, bardziej dogodny dla wszystkich członków rodziny. Plan „kolędy” znajduje się w „Oblubieńcu” sprzed tygodnia i na stronie internetowej.
7. W tym tygodniu przypada pierwszy czwartek, piątek i sobota miesiąca. Nabożeństwa okolicznościowe o zwykłej porze.
8. W pierwszy piątek miesiąca Sakrament pokuty i pojednania będzie przed Mszą św. o 7:00 i od 17:20 oraz na żądanie podczas wieczornej adoracji.
9. Już teraz serdecznie zapraszamy wszystkich na koncert kolęd, który tradycyjnie w naszym kościele odbędzie się wieczorem 6. stycznia.
10. W najnowszym „Oblubieńcu” znajdziemy między innymi Orędzie Papieża Franciszka na kolejny, przypadający co roku 1. stycznia, Światowy Dzień Pokoju.
11. Zachęcamy składać ofiary do puszkki przy figurze św. Izzydora na pomoc w zakupie opału dla pewnego ubogiego parafianina.
12. Od jutra (od poniedziałku) do środy odbędą się w naszym kościele i w Domu św. Józefa rekolekcje pod nazwą „Noworoczna oaza modlitwy”. W planie „oazy” jest modlitwa, posiłki, Boże rozmowy, spotkania ze Słowem Bożym. Wszystkim uczestnikom duchowych ćwiczeń życzymy błogosławionych i trwałych owoców na większą chwałę Boga.
13. Dziękujemy tym, którzy zakupili znicze, by wspomóc fundusz naszej młodzieży.

Pokój jako droga nadziei: dialog, pojednanie i nawrócenie ekologiczne

**Obszerne fragmenty Orędzia Ojca Świętego Franciszka
na 53. Światowy Dzień Pokoju – 1 stycznia 2020 r.**

1. Pokój, droga nadziei w obliczu przeciwności i prób

Pokój jest dobrem cennym, przedmiotem naszej nadziei, do którego dąży cała ludzkość. Nadzieja na pokój to postawa ludzka, która zawiera napięcie egzystencjalne, ze względu na które nawet niekiedy uciążliwą terażniejszość „można przeżywać i akceptować, jeśli ma jakiś cel i jeśli tego celu możemy być pewni, jeśli jest to cel tak wielki, że usprawiedliwia trud drogi”. Dzięki temu nadzieja jest cnotą, która każe nam wyruszyć w drogę, daje nam skrzydła, by iść naprzód, nawet gdy przeszkody wydają się nie do pokonania.

Nasza ludzka wspólnota nosi w pamięci i ciele znaki wojen i konfliktów, które następowały po sobie z coraz większymi możliwościami zniszczenia, a które nie przestają dotykać szczególnie najuboższych i najsłabszych. Nawet całym narodom trudno wyzwolić się z okowów wyzysku i korupcji, podsycających nienawiść i przemoc. Do dziś, wielu mężczyznom i kobietom, dzieciom i osobom starszym odmawia się godności, nietykalności fizycznej, wolności, w tym wolności religijnej, solidarności wspólnotowej, nadziei na przyszłość. Wiele niewinnych ofiar znosi udrękę upokorzenia i wykluczenia, żałoby i niesprawiedliwości, a nawet urazów wynikających z systematycznych zacieklonych prześladowań przeciw swemu ludowi i swoim bliskim.

Strasliwe doświadczenia konfliktów wewnętrznych i międzynarodowych, często pogłębiane przemocą bez jakiegokolwiek litości, odcisnęły piętno na ciele i duszy ludzkości. Każda wojna okazuje się bowiem bratobójstwem, które niszczy sam projekt braterstwa, wpisany w powołanie rodziny ludzkiej.

Wiemy, że wojna często zaczyna się od nietolerancji wobec odmienności drugiego, co wywołuje chęć posiadania i wolę panowania. Rodzi się w sercu człowieka z egoizmu i pychy, z nienawiści prowadzącej do zniszczenia, aby zamknąć drugiego w obrazie negatywnym, żeby go wykluczyć i usunąć. Wojna jest podsycana przez wypaczanie relacji, ambicje hegemoniczne, nadużycia władzy, lęk przed drugim i różnicę postrzeganą jako przeszkodę; i jednocześnie to wszystko podsycza.

Paradoksalne jest, jak zauważyłem podczas ostatniej podróży do Japonii, że „nasz świat żyje przewrotną dychotomią chęci obrony i zapewnienia stabilności i pokoju, opartych na fałszywym bezpieczeństwie wspieranym mentalnością strachu i nieufności, co doprowadza do zatrucia relacji między narodami i uniemożliwienia jakiegokolwiek dialogu. Nie da się pogodzić pokoju między narodami i stabilności z jakimkolwiek usiłowaniem budowania na strachu przed wzajemnym zniszczeniem lub na groźbie całkowitej zagłady. Jest to możliwe jedynie wychodząc z globalnej etyki solidarności i współpracy w służbie przyszłości kształtowanej przez współzależność i współodpowiedzialność całej rodziny ludzkiej dziś i jutro”.

Każda sytuacja zagrożenia wywołuje nieufność i skupienie się na swoim statusie. Nieufność i strach zwiększają kruchość relacji i zagrożenie przemocą, w błędnym kole, które nigdy nie może prowadzić do relacji pokojowych. W związku z tym, nawet

odstraszanie nuklearne może stworzyć jedynie złudne bezpieczeństwo.

Dlatego nie możemy oczekiwać utrzymania stabilności na świecie poprzez strach przed unicestwieniem, w bardzo niestabilnej równowadze, zawieszanej na skraju otchłani nuklearnej i zamkniętej w murach obojętności, gdzie podejmowane są decyzje społeczno-gospodarcze otwierające drogę do dramatów odrzucenia człowieka i stworzenia, zamiast strzec siebie nawzajem. Jak zatem zbudować drogę pokoju i wzajemnego uznania? Jak przełamać chorobliwą logikę pogroźek i strachu? Jak pokonać dominującą obecnie dynamikę nieufności?

Musimy dążyć do prawdziwego braterstwa opartego na wspólnym pochodzeniu od Boga, braterstwa realizowanego w dialogu i wzajemnym zaufaniu. Pragnienie pokoju jest głęboko zakorzenione w sercu człowieka i nie wolno nam rezygnować, godząc się na coś, co byłoby od niego mniejsze.

2. Pokój, droga słuchania oparta na pamięci, solidarności i braterstwie

Hibakusha, osoby, które przeżyły bombardowania atomowe w Hiroszynie i Nagasaki, należą do tych, którzy dziś podtrzymują płomień zbiorowej świadomości, świadcząc następnym pokoleniom o potworności tego, co wydarzyło się w sierpniu 1945 r. oraz o niewypowiedzianych cierpieniach, jakie po tym nastąpiły aż po dzień dzisiejszy. Ich świadectwo rozbudza i zachowuje w ten sposób pamięć o ofiarach, aby ludzkie sumienie stawało się coraz silniejsze w obliczu wszelkiej woli dominacji i zniszczenia: „nie możemy pozwolić, by obecne i nowe pokolenia utraciły pamięć o tym, co się wydarzyło, tę pamięć, która jest gwarantem i bodźcem do budowania bardziej sprawiedliwej i braterskiej przyszłości”.

Podobnie jak oni, wiele osób na całym świecie oferuje przyszłym pokoleniom nieodzowną usługę pamięci, której należy strzec nie tylko po to, aby nie popełniać na nowo tych samych błędów, albo by nie proponowano na nowo złudnych wzorców przeszłości, ale także dlatego, aby jako owoc doświadczenia stanowiła ona korzeń i podpowiadała drogę dla obecnych i przyszłych decyzji pokojowych.

Co więcej, pamięć jest perspektywą nadziei: często w mrokach wojen i konfliktów, pamięć o nawet niewielkim otrzymanym geście solidarności może zainspirować decyzje odważne, a nawet heroiczne, może uruchomić nowe energie i rozpalić nową nadzieję w poszczególnych osobach i wspólnotach.

Otwarcie i wytyczanie drogi pokoju jest wyzwaniem o tyle bardziej złożonym, o ile wchodzące w grę interesy w stosunkach między osobami, wspólnotami i narodami są wielorakie i sprzeczne. Przede wszystkim należy odwoływać się do sumienia moralnego oraz do woli osobistej i politycznej. Pokój czerpiemy bowiem z głębi ludzkiego serca, a wola polityczna zawsze musi być umacniana, aby rozpocząć nowe procesy, które jedną i jednoczą osoby i wspólnoty.

Świat nie potrzebuje pustych słów, ale przekonanych świadków, budowniczych pokoju otwartych na dialog, bez wykluczenia i manipulacji. Nie można bowiem naprawdę osiągnąć pokoju, jeśli nie będzie pełnego przekonania dialogu mężczyzn i kobiet, którzy szukają prawdy pomijając ideologie i różne opinie. Pokój „należy budować bezustannie”, jest drogą, którą przebywamy razem, zawsze szukając dobra wspólnego i zobowiązując się do dotrzymywania danego słowa i poszanowania prawa. We wzajemnym słuchaniu mogą też wzrastać poznanie i szacunek dla drugiego, aż po rozpoznanie w nieprzyjacielu twarzy brata.

[...] Jak podkreślał św. Paweł VI, „podwójna tendencja, do równości i do udziału w zarządzaniu zmierza do wytworzenia pewnego typu społeczeństwa demokratycznego [...]. Stąd wynika doniosłość wychowywania do życia społecznego, wychowania, w którym obok pouczenia o prawach należnych każdemu znajdzie się przypomnienie o wzajemnych obowiązkach, które są koniecznym odpowiednikiem praw. Świadomość zaś obowiązków i wykonywanie ich zależą najbardziej od panowania nad sobą, a także od podjęcia odpowiedzialności i uznania granic wolności jednostki czy grupy”.

Przeciwnie, rozdzwitek między członkami społeczeństwa, wzrost nierówności społecznych i odmowa użycia narzędzi służących integralnemu rozwojowi człowieka zagrażają dążeniu do dobra wspólnego. Natomiast cierpliwa praca, oparta na sile słowa i prawdy, może rozbudzić w osobach zdolność do współczucia i twórczej solidarności.

W naszym chrześcijańskim doświadczeniu nieustannie upamiętniamy Chrystusa, który oddał swoje życie dla naszego pojednania (por. Rz 5, 6-11). Kościół w pełni uczestniczy w dążeniu do sprawiedliwego ładu, nieustannie służąc dobru wspólnemu i pielęgnując nadzieję pokoju, poprzez przekaz wartości chrześcijańskich, nauczanie moralne oraz dzieła społeczne i wychowawcze.

3. Pokój, droga pojednania w braterskiej komunii

Biblia, zwłaszcza poprzez słowo proroków, nawołuje sumienia i ludy do przymierza Boga z ludzkością. Chodzi o porzucenie chęci panowania nad innymi i nauczanie się patrzenia na siebie nawzajem jako na osoby, jako na dzieci Boże, jako na braci. Drugi nigdy nie powinien być spychany do tego, co mógł powiedzieć lub uczynić, ale powinien być widziany przez pryzmat obietnicy, którą w sobie niesie. Tylko wybierając drogę szacunku można przełamać spiralę zemsty i wejść na drogę nadziei.

Prowadzi nas fragment Ewangelii przytaczający następującą rozmowę między Piotrem a Jezusem: „«Panie, ile razy mam przebaczyć, jeśli mój brat wykroczy przeciwko mnie? Czy aż siedem razy?». Jezus mu odrzekł: «Nie mówię ci, że aż siedem razy, lecz aż siedemdziesiąt siedem razy»”(Mt 18, 21-22). Ta droga pojednania wzywa nas do odnalezienia w głębi naszych serc siły przebaczenia i umiejętności uznania siebie za braci i siostry. Uczenie się życia w przebaczeniu zwiększa naszą zdolność do stawiania się kobietami i mężczyznami pokoju.

To, co jest prawdą o pokoju w sferze społecznej, jest również prawdziwe w sferze politycznej i gospodarczej, ponieważ kwestia pokoju przenika wszystkie wymiary życia wspólnotowego: nigdy nie będzie prawdziwego pokoju, dopóki nie będziemy zdolni do zbudowania bardziej sprawiedliwego systemu gospodarczego. Jak dziesięć lat temu napisał Benedykt XVI w encyklice *Caritas in veritate*: „Przewycięzenie niedorozwoju wymaga interwencji nie tylko w zakresie polepszenia transakcji opierających się na wymianie, nie tylko tworzenia struktur opiekuńczych natury publicznej, ale przede wszystkim stopniowego otwarcia, w kontekście światowym, na formy działalności ekonomicznej charakteryzujące się elementami darmości i komunii” (n. 39).

4. Pokój, droga nawrócenia ekologicznego

„Jeśli złe zrozumienie naszych zasad prowadziło nas czasami do usprawiedliwiania nadużyć w traktowaniu natury lub despotycznego panowania człowieka nad stworzeniem czy też wojen, niesprawiedliwości i przemocy, to jako ludzie wierzący możemy uznać, że w ten sposób byliśmy niewierni względem skarbu mądrości, którego

powinniśmy strzec”.

W obliczu następstw naszej wrogości wobec innych, braku szacunku dla wspólnego domu i rabunkowej eksploatacji zasobów naturalnych – postrzeganych jako użyteczne narzędzia wyłącznie dla doraźnego zysku, bez poszanowania wspólnot lokalnych, dobra wspólnego i dobra przyrody – potrzebujemy nawrócenia ekologicznego.

[...] Nawrócenie ekologiczne, o które apelujemy, prowadzi nas zatem do nowego spojrzenia na życie, biorąc pod uwagę szczodrość Stwórcy, który dał nam Ziemię i który wzywa nas do radosnej wstrzeźliwości dzielenia się. Takie nawrócenie należy rozumieć w sposób integralny, jako przekształcenie relacji utrzymywanych z naszymi siostrami i braćmi, z innymi istotami żywymi, ze stworzeniem w jego niezwykle bogatej różnorodności, ze Stwórcą, który jest źródłem wszelkiego życia. Dla chrześcijanina wymaga to „rozwijania wszystkich konsekwencji swego spotkania z Jezusem w relacjach z otaczającym go światem”.

5. Tyle się zyskuje, ile się spodziewa

Droga pojednania wymaga cierpliwości i zaufania. Nie można osiągnąć pokoju, jeśli się go nie spodziewamy.

Chodzi przede wszystkim o wiarę w możliwość pokoju, wiarę w to, że druga osoba ma – tak samo, jak my – potrzebę pokoju. Może nas w tym inspirować miłość Boga do każdego z nas, miłość wyzwalająca, miłość nieograniczona, darmowa, niestrudzona.

Często źródłem konfliktu jest strach. Dlatego ważne jest, aby wyjść poza nasze ludzkie obawy, uznając siebie za potrzebujące dzieci, w obliczu Tego, który nas miłuje i na nas czeka, jak Ojciec na syna marnotrawnego (por. Łk 15, 11–24). Kultura spotkania między braćmi i siostrami zrywa z kulturą pogroźek. Sprawia, że każde spotkanie staje się szansą i darem szczodrej miłości Boga. Prowadzi nas do przekroczenia granic naszych ograniczonych horyzontów, aby zawsze zmierzać do życia w powszechnym braterstwie, jako dzieci jednego Ojca Niebieskiego.

Dla uczniów Chrystusa droga ta jest także wspierana sakramentem Pojednania, danym przez Pana na odpuszczenie grzechów osób ochrzczonych. Ten sakrament Kościoła, który odnawia osoby i wspólnoty, wzywa nas, byśmy patrzyli na Jezusa, który pojednał „wszystko z sobą: przez Niego – i to, co na ziemi, i to, co w niebiosach, wprowadziwszy pokój przez krew Jego krzyża” (Kol 1, 20); i prosi nas, byśmy zrezygnowali z wszelkiej przemocy w naszych myślach, słowach i czynach, zarówno wobec bliźniego, jak i wobec stworzenia.

Łaska Boga Ojca daje się jako miłość bez warunków. Otrzymawszy Jego przebaczenie w Chrystusie, możemy wyruszyć w drogę, aby je ofiarować mężczyznom i kobietom naszych czasów. Dzień po dniu Duch Święty podpowiada nam postawy i słowa, abyśmy stali się budowniczymi sprawiedliwości i pokoju.

Niech Bóg pokoju nas błogosławi i przyjdzie nam z pomocą.

Niech Maryja, Matka Księcia Pokoju i Matka wszystkich ludów ziemi towarzyszy nam i wspiera nas na drodze pojednania, krok po kroku.

I oby każda osoba, przychodząc na ten świat, mogła zaznać życia w pokoju i w pełni rozwiniętej obietnicy miłości i życia, jaką w sobie nosi.

Watykan, 8 grudnia 2019 r.

INTENCJE MSZALNE

Niedziela 29.12 – Święto Świętej Rodziny: Jezusa, Maryi i Józefa, Niedziela w oktawie Narodzenia Pańskiego

- 7:30** † Romana Bednarka od rodziny Pasieków
10:00 † Jerzego Lizureja (1 r.)
12:00 **Msza św. z odnowieniem przyrzeczeń małżeńskich**
O Boże błóg. i rozwój miłości dla odnawiających przyrzeczenia małżeńskie
O Boże błóg. dla Franciszka Rokosa i jego rodziny z okazji chrztu
17:00 † Jana (16 r.), Czesławę, Katarzynę i Marcina Lamików, Mariannę i Marcina Warcholów, Ewę i Józefa Kotów, Lidię Mazik

Poniedziałek 30.12 – Szósty dzień w Oktawie Narodzenia Pańskiego

- 7:00** † Danielę Król od Zakładu Pogrzebowego „Gibert”
18:00 † Stanisławę Chudą (4 r.)

Wtorek 31.12 – Siódmy dzień w Oktawie Narodzenia Pańskiego

- 15:00** Za parafian
17:00 Msza św. za zmarłych w 2019 r.
17:40 **Sprawozdanie za 2019 r.**
18:00 **Nieszpory dziękczynno-przebłagalne i adoracja Najświętszego Sakramentu**

Środa 1.01 – Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi

- 7:30** † Janinę Kwiędacz od Żywego Różańca
10:00 † Małgorzatę Midera od siostr z rodziny Nagodów z Zalesia
12:00 Za parafian
17:00 † Danutę Jelonek (8 r.), Władysława i Arkadiusza Stachurskich oraz zmarłych z rodzin Kobisów i Adamików

Czwartek 2.01 – Wspomnienie św. Bazylego Wielkiego i Grzegorza z Nazjanzu, biskupów i doktorów Kościoła, pierwszy czwartek miesiąca

- 7:00** † Janinę Kwiędacz od uczestników pogrzebu
18:00 † Józefa Janika od rodziny Miśtal z Panek
Modlitwa o święte powołania kapłańskie i zakonne oraz za realizujących powołanie

Piątek 3.01 – Pierwszy piątek miesiąca

- 7:00** **Msza św. wynagradzająca Najświętszemu Sercu Pana Jezusa**
18:00 † Janinę Kwiędacz od córki Teresy z mężem
Akt wynagrodzenia Najświętszemu Sercu Pana Jezusa
18:40 **Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 21:30)**

Sobota 4.01 – Pierwsza sobota miesiąca

**9:00 Msza św. wynagradzająca Niepokalanemu Sercu Maryi
Modlitwa wynagrodzenia Niepokalanemu Sercu Maryi
Różaniec św.**

18:00 † Bogusława (1 r.), Jadwigę, Zofię, Danutę i Mieczysława Popławskich

Niedziela 5.01- Druga niedziela po Narodzeniu Pańskim

7:00 Wypominki

7:30 Msza św. za zmarłych wymienionych w wypominkach rocznych

10:00 † Aleksandra Krysiaka (2 r.)

12:00 O Boże błogosławieństwo, potrzebne dary i opiekę Matki Bożej dla Marii z racji 90 urodzin

17:00 † Henryka (r.), Hannę, Bronisławę i Marcina Mastalerzów, Bronisławę i Bronisława Krysińskich

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 7:30, 10:00, 12:00, 17:00

Msze św. w dni powszednie

7:00, 17:00 (w niektóre dni, według intencji mszalnych), 9:00 (soboty),

18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Krąg biblijny w każdą środę o 19:15 w domu św. Józefa; wstęp wolny

Adoracja Najświętszego Sakramentu piątek, 18:40 - 21:30

Próby chóru parafialnego czwartek, 20:00 – 21:30

Codzienna modlitwa różańcowa

W niedzielę o 7:15; od poniedziałku do piątku 7:30; w sobotę 9:40

Owiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci – soboty o 10:00; lektorzy – czwartek o 19:00,

Spotkania dla młodzieży – piątek o 19:00,

Akcja Katolicka – poniedziałek o 20:00,

Żywy Różaniec – pierwszy wtorek miesiąca, Dzieci Boże – piątek o 16:00,

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – drugi poniedziałek miesiąca o 19:00.

Biblioteka parafialna w domu św. Józefa, czynna od 17:00 do 17:45

Księgarnia parafialna w domu św. Józefa, czynna od poniedziałku do piątku od 17:00 do 19:20 i w soboty od 11:00 do 12:00 oraz na życzenie

Kancelaria parafialna

Poniedziałek, środa i piątek po wieczornej Mszy św.; pilne sprawy - tel. 504843975

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,

parafiiawreczyca.pl, tel. 34 3170213, oblubieniec@parafiiawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881